

إِصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾

17 Rasûlüm, onların söyledikleri mantıksız, çirkin, incitici sözlere sabrederek mücadeleye devam et. Bizi ilâh tanıyan, candan müslüman, güç-kuvvet, devlet-teşkilat, iktidar ve ihsan sahibi, vakarlı, saygılı kulumuz Dâvûd'u, o kuvvet sahibi zâtı hatırlayarak insanlara anlat. O, hep zikir ve tesbih ile bize yönelmişti.

إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾

18 Biz, güneş batarken ve güneş doğarken onunla birlikte tesbih eden, namaz kılan, ibadet eden dağları da, kurduğumuz düzene boyun eğdirdik.

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾

19 Toplu halde kuşları da onun emrine verdik. Hepsi de Dâvûd'a uyararak zikir ve tesbih ederlerdi.

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾

20 Biz onun ülkesini, devletini ve hükümranlığını güçlendirdik. Kendisine peygamberlik, ilim, hikmet, sağlıklı ve ahlâklı yaşama bilgisi, isabetli ifade, çözüm ve hakkı bâtıldan ayırt etme kabiliyeti verdik.

وَهَلْ أَتَيْكَ نَبِيُّ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾

21 Davacı kılığındaki suikastçilerin kıssası geldi mi sana? Mâbedin duvarından atlayarak gelmişler.

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾

22 Dâvûd'un yanına varmışlardı. Dâvûd ihtilâlciler zannederek, onlardan korktu.

“- Korkma, biz birbirine hasım, birbirimize haksızlık eden iki davacıyız. Aramızda hakkaniyet ile, adâlet ile hüküm ver, icraat yap. Haksızlık etme. Bize doğru, âdil çözümü göster” dediler.

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾

23 Onlardan biri:

“- Bu benim kardeşim. O doksan dokuz yaban ineğine sahipleniyor. Bense bir tek yaban ineğine sahiplendim. Böyleyken onu da benimkilerine kat, ona sahiplenmekten vazgeç dedi. Bu karşılıklı konuşma sırasında bana baskın çıktı” dedi.

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾

24 Dâvûd:

“- Andolsun ki, senin yaban ineğini, kendi yaban ineklerine katmak istemekle sana haksızlık etmiştir. Mallarını karıştıranların, mallarını bir arada bulunduranların, aynı yerde, aynı pazarda mal alıp mal satanların, mülk edinme hukukunda eşit olanların çoğu birbirlerinin haklarına tecavüz ederler, haktan ayrılıp, güçlerine dayanarak zulmederler. Ancak iman edip, hâlis niyet ve amaçlarla, İslâm esaslarını, İslâmî düzeni hayata geçirenler, iş barışı içinde bilinçli, planlı, mükemmel, meşrû, faydalı, verimli çalışarak nimetin-ürünün bollaşmasını sağlayanlar, yerinde, haklı çıkışlar yaparak, düzelmeye, iyiliğe, iyileştirmeye ön ayak olanlar, cârî-kalıcı hayırlar-sâlih ameller işleyenler adâletten şaşmazlar. Onlar da ne kadar az!” dedi. Dâvûd, güvenlik tedbirlerinin işe yaramadığını, kendisini zor durumda bırakarak imtihan ettiğimizi anladı ve Rabbinden bağışlanma, koruma kalkanına alınma diledi, Hakk'a ve tevhide yönelerek sübhânallah diyip secdeye kapandı. Tevbe ile Allah'a yöneldi, zikre daldı.

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٢٥﴾

25 Bu davranışından dolayı onu bağışladık. Yanımızda onun bir yakınlığı, bir değeri; aydınlık bir ömürlük güzel bir yolu, güzel bir hayatı var.

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

26 Ey Dâvûd, biz seni yeryüzünde, ülkede ilâhî hükümleri icraya, ülkeyi imara, dünya düzenini kurmaya, sağlamaya yetkili halife-rasül olarak tayin et-tik. İnsanlar arasında hakkaniyet ile, adâlet ile hüküm ver, icraat yap. Şahsî arzu ve ihtiraslarına, bâtıla uyma. Bu seni başına buyruk hale getirerek, Allah yolundan, İslâm'dan uzaklaşmana, dalâleti, bozuk düzeni, helâki tercihinin imkân sağlar. Başlarına buyruk hareket ederek Allah yolundan uzaklaşıp, dalâleti, bozuk düzeni,

helâki tercih edenlere, hesap gününü

unutmaları sebebiyle dehşetli

bir azap vardır.